ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Κώστας Μανίκας

Ελάχιστα χιλιόμετρα μακριά από τον Άγιο Διονύσιο, σημείο που οι **γερμανοτσολιάδες** και οι **ταγματασφαλίτες** σκότωσαν τον δεκαοχτάχρονο **Στέλιο Καρδάρα** (μαχητή του **ΕΛΑΣ** και ομαδάρχη της **ΟΠΛΑ**) το **1944, 70 χρόνια μετά οι απόγονοί τους, οι νεοναζί** της Χρυσής Αυγής, δολοφονούν στο Κερατσίνι τον Παύλο Φύσσα.

Πολλές φορές μπορεί να φαίνεται περίεργο το γεγονός ότι σε **εργατικές γειτονιές με καταγεγραμμένη ιστορία λαϊκής και εργατικής πάλης, αντίστασης και θυσίας,** όπως είναι το **Κερατσίνι** με την **μάχη της Ηλεκτρικής,** η **Δραπετσώνα** με τους κατατρεγμένους πρόσφυγες και εργάτες να δίνουν τη μάχη της παράγκας, το νεοναζιστικό μόρφωμα να μπορεί να βρίσκει πρόσφορο έδαφος. Ένα μόρφωμα το οποίο με την ανοχή αλλά και τη στήριξη του αστικού κρατικού μηχανισμού παρεμβαίνει με παρακρατικές μεθόδους, όπως και στην περίπτωση του Φύσσα, σε εκείνα τα κομμάτια της εργατικής τάξης, τα οποία αντιλαμβάνονται τον ρόλο των ναζιστών και που δεν είναι άλλος από το να αποτελούν το **μακρύ και βρόμικο χέρι των αστών.**

Μαθητής τότε στο 1ο Λύκειο Δραπετσώνας, είχαμε αντιληφθεί με αρκετούς συμμαθητές μου μία προσπάθεια που είχαν ξεκινήσει αρκετά νωρίτερα οι νεοναζί, προκειμένου να διεισδύσουν στα σχολεία. Μέσα από μία ρητορεία, ενάντια στα μέτρα της αστικής εξουσίας, τα οποία πλήττουν τα φτωχά λαϊκά στρώματα, η νεοναζιστική προπαγάνδα κέρδιζε όλο και περισσότερο έδαφος.

Σε αυτή την προσπάθεια συνέβαλαν με τον τρόπο τους και ορισμένα μέλη του τότε συλλόγου γονέων, τόσο μέσα από μια επιφανειακή προσέγγιση του προβλήματος με το μοίρασμα τροφίμων σε ελληνόπουλα μαθητές, όσο και με ένα συγκαλυμμένο ρατσιστικό λόγο για μαθητές, παιδιά οικονομικών μεταναστών.

Όλα αυτά είχαν ως αποτέλεσμα να ανοίξει ο δρόμος για μια πιο εύκολη επιρροή των ναζιστών στα σχολεία, βρίσκοντας απήχηση κυρίως σε απολιτίκ και λούμπεν μαθητές, των

οποίων κυρίαρχη ήταν η αντίληψη πως η καταξίωση περνάει μέσα από τσαμπουκάδες, τραμπουκισμούς και ψευτομαγκιές και γενικότερα μέσα από τακτικές συμμορίας.

Με την απροκάλυπτη και άνανδρη **δολοφονία του Παύλου Φύσσα** είδαμε την ανοδική τάση του νεοναζιστικού μορφώματος να ανακόπτεται ως ένα βαθμό. Η Χρυσή Αυγή έχει φανερώσει πλέον το πραγματικό της πρόσωπο, πράγμα που μόνο οργή έχει να προκαλέσει. Οι μαθητές της περιοχής είδαν τις δυνάμεις καταστολής να τους χτυπούν μαζί με τους υπόλοιπους διαδηλωτές, ενώ παράλληλα να προστατεύουν τους νεοναζί δολοφόνους.

Η οργή λοιπόν απέναντι στη φασιστική συμμορία της ΧΑ μετατρέπεται από μεγάλη μερίδα μαθητών, σε συνεργασία και με τον σύλλογο καθηγητών αλλά και το σύλλογο γονέων, ο οποίος εν τω μεταξύ είχε αλλάξει μέλη, σε κινητήρια δύναμη ανάδειξης των αντιφασιστικών αντανακλαστικών της νεολαίας και σε προσπάθεια απομόνωσης του νεοναζιστικού μορφώματος στο σχολείο. Μέσα από κείμενα, που μοιράστηκαν από τους ίδιους τους μαθητές στη γειτονιά, μέσα από συζητήσεις και εκδηλώσεις καταφέραμε να σπάσουμε το συγκαλυμμένο πίσω από τον πατριωτισμό ναζιστικό παραλήρημα.

Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα της επετείου της **28η Οκτωβρίου** (ένα μήνα μετά τη δολοφονία του Παύλου), της οποίας ο εορτασμός στο σχολείο μου, με την συμβολή και του εκπαιδευτικού προσωπικού, ξεφεύγει από την ανάδειξη του εθνικού φρονήματος και του πόσο καλά και ηρωικά πολέμησαν οι Έλληνες τους Ιταλογερμανούς, και αναδεικνύει **την πάλη των λαών απέναντι στο φασισμό και τον ναζισμό.**

Σαν αποτέλεσμα όλων αυτών ήταν οι λίγοι εναπομείναντες νεοναζί μαθητές, οι οποίοι κατά βάση ήταν παιδιά μελών του νεοναζιστικού μορφώματος, να εξαφανιστούν και να μην τολμήσουν ούτε την φραστική αντιπαράθεση.

Παράλληλα και σε σύνδεση με την πάλη ενάντια στο ναζισμό οι μαθητές μπαίνουν σε μια διαδικασία ζύμωσης και διαμόρφωσης ψηγμάτων ταξικής συνείδησης. Διαδικασία η οποία σχετίζεται άμεσα με την επαφή και την στήριξη των απεργιών των καθηγητών, οι οποίες βέβαια ξεπουλήθηκαν από την πλειοψηφία της ηγεσίας της ομοσπονδίας τους. Διαδικασία η οποία έθεσε σε αγωνιστική τροχιά τους μαθητές και άφησε σημαντικά κεκτημένα στα σχολεία της περιοχής, όπως η αξία της συλλογικής πάλης και της αλληλεγγύης.

Θυμάμαι χαρακτηριστικά ότι μήνες μετά τη δολοφονία, **σε δίκη μαθητών από σχολείο του Κερατσινίου,** λόγω του πρωταγωνιστικού ρόλου που είχαν παίξει στις καταλήψεις, είχε πραγματοποιηθεί ένα ιδιαίτερα μαζικό συλλαλητήριο έξω από τα δικαστήρια του Πειραιά, με

παρόντες πλήθος μαθητών αλλά και αρκετών καθηγητών.

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι ο φασισμός και η λογική που αυτός προτάσσει καταφέρνει **ακόμα και σήμερα να διεισδύει στα πιο ταξικά κομμάτια της κοινωνίας, στις εργατικές γειτονιές, στα σχολεία μας.**

Ωστόσο μέσα από την πείρα και από τη δολοφονία του Φύσσα, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι **δεν είναι ανίκητος** και ότι υπάρχουν δυνατότητες **να τον τσακίσουμε.**

Είναι χρέος μας να μην αφήσουμε περιθώρια στο ναζιστικό μόρφωμα να αναπτυχθεί ούτε στο Κερατσίνι ούτε και πουθενά και να πολεμήσουμε τον πραγματικό εχθρό, που δεν είναι ούτε ο οικονομικός μετανάστης ούτε ο πρόσφυγας που αναζητούν απεγνωσμένα ένα κομμάτι γης για να μπορέσουν να ζήσουν με αξιοπρέπεια μακριά από τον πόλεμο και τη φτώχεια, αλλά το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα που γεννά την εκμετάλλευση από άνθρωπο σε άνθρωπο, που γεννά τις προσφυγικές ροές, που γεννά το φασισμό για να επιτελέσει τα βρόμικα σχέδια του.

Πηγή: ΠΡΙΝ